

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 83/14
Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-118/13
Gülay Bollacke κατά K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Ο θάνατος του εργαζομένου δεν επιφέρει απώλεια του δικαιώματος του σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνικές νομοθεσίες ή πρακτικές οι οποίες, σε περίπτωση θανάτου του εργαζομένου, αποκλείουν τη χρηματική αποζημίωση που οφείλεται για την υπολειπόμενη μη ληφθείσα άδεια

Η οδηγία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας¹ προβλέπει ότι παρέχεται σε όλους τους εργαζομένους ετήσια άδεια μετ' αποδοχών διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων και ότι αυτή η περίοδος άδειας μπορεί να αντικαθίσταται από χρηματική αποζημίωση μόνον σε περίπτωση τερματισμού της εργασιακής σχέσης.

Ο J. Bollacke εργάστηκε στην επιχείρηση K+K από την 1η Αυγούστου 1998 έως τον θάνατό του, στις 19 Νοεμβρίου 2010. Από το 2009 νοσούσε βαρέως και, ως εκ τούτου, ήταν ανίκανος προς εργασία έως την ημερομηνία θανάτου του. Κατά τον χρόνο θανάτου του, ο J. Bollacke εδικοιούτο 140,5 ημέρες ετήσιας αδειάς τις οποίες δεν είχε λάβει.

Η χήρα του J. Bollacke ζήτησε από την K + K να της καταβάλει χρηματική αποζημίωση αντίστοιχη προς της ημέρες ετήσιας άδειας που δεν είχε λάβει ο σύζυγός της. Η επιχείρηση απέρριψε το αίτημα αυτό εκφράζοντας αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον το δικαίωμα χρηματικής αποζημιώσεως μπορούσε να μεταβιβασθεί κληρονομικώς.

Επιληφθέν της υποθέσεως, το Landesarbeitsgericht (δευτεροβάθμιο δικαστήριο εργατικών διαφορών, Γερμανία) ερωτά το Δικαστήριο αν το δίκαιο της Ένωσης επιτρέπει εθνικές νομοθεσίες ή πρακτικές οι οποίες προβλέπουν ότι το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών απόλλυται, χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα σε χρηματική αποζημίωση για την υπολειπόμενη μη ληφθείσα άδεια, οσάκις η σχέση εργασίας λύεται λόγω θανάτου του εργαζομένου. Ερωτά, επίσης, κατά πόσον η καταβολή τέτοιας αποζημιώσεως εξαρτάται από την εκ των προτέρων υποβολή αιτήσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει² ότι το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών συνιστά ιδιαίτερης σημασίας αρχή του κοινωνικού δικαίου και ότι το δικαίωμα σε ετήσια άδεια και το δικαίωμα σε σχετική καταβολή αποτελούν τις δύο όψεις ενός ενιαίου δικαιώματος.

Το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι, όταν λύεται η σχέση εργασίας, ο εργαζόμενος δικαιούται αποζημίωση ούτως ώστε να μην αποκλεισθεί παντελώς η εκ μέρους του άσκηση του δικαιώματος σε ετήσια άδεια³. Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές δυνάμει των οποίων, κατά τη λύση της σχέσεως εργασίας, δεν οφείλεται χρηματική αποζημίωση στον εργαζόμενο ο οποίος λόγω της ασθένειάς του δεν μπόρεσε να λάβει την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών που δικαιούταν.

¹ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2009, συνεκδικασθείσες υποθέσεις [C-350/06](#) και [C-520/06](#), Schultz-Hoff κ.λπ.: βλ., επίσης, το Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. [4/09](#).

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2012, [C-337/10](#), Neidel: βλ., επίσης, το Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. [57/12](#).

Το Δικαστήριο τονίζει ότι η έκφραση «ετήσια άδεια μετ' αποδοχών» σημαίνει ότι, διαρκούσης της ετήσιας άδειας, πρέπει να διατηρείται η αμοιβή του εργαζομένου.

Η καταβολή χρηματικής αποζημιώσεως στην περίπτωση που η σχέση εργασίας λύεται συνεπεία του θανάτου του εργαζομένου είναι αναγκαία προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαιώματος σε ετήσια άδεια. Το τυχαίο γεγονός του θανάτου του εργαζομένου δεν πρέπει να επιφέρει αναδρομικώς την πλήρη απώλεια του δικαιώματος σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών.

Συνεπώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι **το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνικές νομοθεσίες ή πρακτικές οι οποίες προβλέπουν ότι, οσάκις η σχέση εργασίας λύεται λόγω θανάτου του εργαζομένου, το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών απόλλεται, χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα σε χρηματική αποζημίωση για την υπολειπόμενη μη ληφθείσα άδεια.**

Εξάλλου, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η αποζημίωση αυτή δεν εξαρτάται από την εκ των προτέρων υποβολή αιτήσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582